

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est recta iusta patie[n]t[is] affectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ser. de sc̄to Thoma Cantu

Secundum est recta et iusta patientis affectio.
Tertium est varia persecutiois cōditio

Primum est iniusta persecutiois occasio.

Here. ix. Ut inique ageret laborauerūt. Rex enim Anglie et sui satrapes ex pueris affectioe ad iniustas regni cōsuetudines contra liberales et iura ecclesiastica gl̄iosum thomā persecuti sunt. Postea fias em publica et res et p̄sonas ecclesiasticas usurpabat: et indifferenter causas ecclesiasticas et seculares ad suū trahebat etiam: et cōculcaba ut populus sic sacerdos Sap. xiiij. Interueniente tempore calestanti inq̄ cōsuetudine hic error tanq̄ lex custodit⁹ est. Hec ibi. Unde patet q̄ in iure p̄secuti sunt Thomā q̄ iura ecclesiastica posse⁹ defendebat. Sicut enim de Nicola⁹ papa in decreto dist. x. c. lex. Lex impatorum non est supra legez dei. sed subrū impiati iudicio non possunt iura ecclesiastica dissolvi. Hec ibi. Ideo sicut dicit Isidor⁹ in synonymis et in decreto dist. xi. c. vsus. Ius et autoritati cedat. prauū ylum lex et rō vincat. Hec ibi. Q̄ q̄iustitia: q̄ irrationalib⁹ et iura ecclesiastica ledant ex pueris et inq̄ paup̄torum cōsuetudine. Tales vtiq̄ et eccl̄ian⁹ et filii matrē debent: obendere in eam crudeliter seuiunt: eam expugnat. Hi itaq̄ non veri eccl̄ie filii: sed de synagoga latha ne sunt. neq̄ serui christi: sed poti⁹ dicendi sunt antichr̄i s. Joan. q̄. Nunc antichristi inulti faciunt.

Secundo contemplanda est

recta et iusta patientis affectio. Job. xvij. Tenebit iust⁹ viam suā: et mūdis manib⁹ adder fortitudinē. Hec ibi. Ut itaq̄ dei sic recta affectionem gerebat ad ch̄rīm et ecclesiā et nec minis nec blādiciis flecti posset. Firmiter enim in anno statuit: aut eccl̄iam de tāte seruitur: miseria liberare: aut ad ch̄rī imitatioem animam p̄ eccl̄ia ponere q̄si di. illud. Esa. xxvij. Protegā ciuitatē istā. s. eccl̄iam ut saluē ea. s. ab iniustis usurpatōib⁹. Semel tñ contigit ut vir mitissimus de quo undā episcopoz consilio q̄b⁹ dispendiū mēbroz et vite ab antiquo regis odio inimicē videbaf: de quib⁹ v̄t̄ magis q̄ de p̄p̄iūs angebas p̄culis: et tā pro instanti necessitate q̄si viroz q̄ndaz ma-

gnor̄ p̄suasiōib⁹ deceptus/ peritō regis verbōen⁹ cōsentiret. sc̄z q̄ obseruarent se gie consuetudines. et sic tā ip̄e q̄ illi quibus timebaf: Iz cum dispēdio cause corporis enasere piculum. Si aut̄ queris virum illud iuste et sancē factū fuerit. Dicēdū q̄ non: qm̄ vt determinat doctor sc̄rus. q̄. v. q̄ pliij. L3 tp̄alia bona que sunt p̄p̄iū iurij alii culis sint interdū dimittēda ppter sc̄dolum evitandū: vīz si scandaluz orat ppter infirmitate vel ignorātiā: nisi alter sedare illud scandalū. Secus aut̄ esset si nasceref ex malitia. Tūc em nō esset hūc iusmodi bona tp̄alia dimittēda: quia hoc p̄indicaret bono cōi. Daref em̄ malis rapendi occatio. Et hoc etiam ipsi⁹ raptōbus noceret qui retinēdā aliena in peccato remanerent. L3 bona tp̄alia alicui commissa ad dispensandū et cōseruandū sc̄tū bona ecclesiā cōstitutū prelatis. et bona cōmūnia q̄busdā reip̄blicē rectorib⁹ in uile modo sunt ppter scandalū dimittenda. quia talū cōseruatio sicut et deposito imminet his q̄bus sunt cōmissa et necessitatē. Hec doctor sanct⁹. Archief⁹ s. ignitib⁹ mas in p̄fata liberatioē corpōz et consentiū do regij p̄suetudinib⁹ iūnā metuē animaz/durissimaz pniam egit. q̄. Paral. xxij. Postq̄ coangustat⁹ et oravit dūm deū suum et egit pniam valde cotam deo⁹ depacatus⁹ est eum et obsecratus intence. Hec ibi. Austeriorib⁹ q̄p̄e almet⁹ et idū mētis se affixit et se a difficillimo officio suspendit donec p̄ confessionē et cōdigos p̄m̄ fructus a romano fuit pontifice abdolutus et restitutus. Glidebi quācā cordis incurrit angustiam: quantā tristiciā post illo peccato qđ metu partim: et p̄t̄m ex aliō cōsilio p̄p̄rauit. et qđ p̄fecto plurimi credidissent oīno excusandū. In h̄yib⁹ q̄ apparet evidenter recta sancti viri affectio et virtus atq̄ iusticie pfectio. Nam vt dicit Grego. in moral. Quanto maioris uimen ḡre q̄s peipit: tanto ampli⁹ reprehensibilem se esse co gnoscit. Hec ille. Et lapſa aut̄ p̄ pniam purgato cautor̄ atq̄ firmos surrexit: et de cetero sp̄ in sc̄to postro p̄leuit firmissim⁹. q̄. Lōz. vii. Que fin̄ dei tristia ē pniam i salu. stabile opat. hec ibi.

Tertio cōtemplanda est vā